

ת"פ 27227/02/15 - מדינת ישראל נגד אחמד צעיד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 27227-02-15 מדינת ישראל נ' צעיד(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת גילת שלו
המאשימה	מדינת ישראל - ע"י ב"כ עו"ד מורן גז
נגד	
הנאשם	אחמד צעיד - ע"י ב"כ עו"ד רות לוין ועו"ד עלי אבו לבן

החלטה

לפניי בקשת התביעה לתקן בשלישית את כתב האישום, על דרך של הוספת הוראות חיקוק על פי חוק איסור מימון טרור, באישומים 1, 2 ו-4.

לטענת ב"כ המאשימה העבירות על פי חוק איסור מימון טרור לא הוספו במסגרת התיקון הקודם של כתב האישום, רק בשל טעות, על אף שהתיקון מתבסס על חומר הראיות שהיה בתיק מעת הגשת כתב האישום, מה גם שלגבי שותפיו של הנאשם תוקנו כתבי האישום, תוך הוספת עבירות אלו, זה מכבר.

עוד טענה, כי מאחר וטענתה המרכזית של ההגנה היא העדר תחולה של הדין הישראלי על המעשים המתוארים בכתב האישום, ומאחר והמחלוקת בין הצדדים היא בעיקר משפטית ולא עובדתית, הרי שהתיקון המבוקש לא יפגע בהגנת הנאשם, ותהא לו הזדמנות סבירה להתגונן.

ב"כ הנאשם התנגדו לתיקון המבוקש, תוך שהפנו להחלטתי מיום 17.5.15, במסגרתה קיבלתי חלקית את טענותיו המקדמיות של הנאשם, והוריתי למאשימה להגיש כתב אישום מתוקן שיבטא את האמור בהחלטה זו **"וכן כל תיקון אחר שהיא מבקשת להכניס בו, אשר אינו קשור לסעיפים שנמחקו"**.

הסנגורים קבלו, בין היתר, על המועד בו התבקש תיקון כתב האישום, מספר ימים לאחר מועד ההוכחות בו היתה אמורה להסתיים שמיעת התיק (מועד שבוטל בשל מחלת התובעת), כשלדבריהם ב"כ המאשימה לא הודיעה להם במהלך השיחות שקדמו לכך על כוונתה לתקן את כתב האישום.

עוד טענו, כי מאחר והתיקון המבוקש מתייחס רק להוראות החיקוק ולא לעובדות כתב האישום, הרי שאם הבקשה תתקבל, הם יאלצו להעלות טענות מקדמיות נוספות כגון: כתב האישום אינו מגלה עבירה, אכיפה בררנית, או העדר

אישור יועמ"ש, מה שיאריך את משפטו של הנאשם שלא לצורך, כאשר מדובר במי שעצור מזה כמעט 9 חודשים, והיה אמור לסיים את משפטו.

לאור האמור, ומאחר ומדובר בתיקון מהותי, הכולל הוספת עבירות חמורות, שבחלק מהאישומים הן חמורות יותר מהעבירות המקוריות, טענו הסנגורים כי לא ניתן לומר כי תיקון כתב האישום לא יפגע בהגנתו של הנאשם, וכי בית המשפט אמור לשקול גם שיקולי צדק במסגרת החלטתו.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ועל אף שבדרך כלל, טרם סיום פרשת התביעה, ייטה בית המשפט לאפשר את תיקון כתב האישום, תוך מתן משקל משמעותי לאינטרס הציבורי של הצדק וגילוי האמת (ראו למשל ע"פ 1/48 סילוסטר נ' היועץ המשפטי, פד"י א(1) 5, ע"פ 951/80 קניר נ. מדינת ישראל, פד"י לה(3) 505), במקרה מיוחד זה, אינני נעתרת לבקשה.

הגם שאינני מטילה ספק בדברי התובעת, כי תיקון כתב האישום לא התבקש קודם לכן, רק מחמת שגגה, נראה לי כי העתירות לבקשת התביעה בשלב זה תגרום לעיני דין מיותר לנאשם, אשר בתחילת החודש הבא יהיה עצור 9 חודשים מיום הגשת כתב האישום.

בתיק זה, למרות צמצום המחלוקות והסכמת ההגנה להגשת רוב החומר, משפטו של הנאשם התארך יתר על המידה, מסיבות שאינן קשורות בו. וכך, לאחר שהסתיים הטיפול בטענות המקדמיות, בישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 1.7.15 כמעט הסתיימה פרשת התביעה, נותרה שמיעת שני עדי תביעה, אשר לא התייצבו לדיון, ועל כן נדחה הדיון לסיום פרשת התביעה וההגנה ליום 17.9.15.

במועד האמור לא התקיים דיון עקב מחלת התובעת, ובשל העומס הרב ביומנו של בית המשפט, נדחה הדיון לסיום ליום 28.10.15. במאמר מוסגר יצוין, כי לאחר מכן, נעשה נסיון מצד בית המשפט להקדים את הדיון, אך הדבר לא צלח, בשל אילוצי יומן של התובעת.

במצב דברים זה, ברורה ציפיותו של הנאשם לסיים את משפטו בדיון הקרוב (לאחר שההגנה ויתרה על חקירת עד נוסף).

על כן, ולאור דברי הסנגורים, כי תיקון כתב האישום יאלצם להעלות טענות מקדמיות חדשות (שעל פניהן אינן משוללות יסוד), הרי שהעתירות לבקשה תביא לדחיה נוספת של סיום משפטו של הנאשם, תפגע בזכויות הנאשם ובהסתמכותו על סיומו הקרוב של ההליך.

עוד יצוין, כי עד כה ביקשה המאשימה פעמיים את תיקון כתב האישום- פעם אחת לאחר שמיעת טענות ההגנה בדבר פגמים בכתב האישום (27.4.15), ופעם שניה לאחר ההחלטה בה התקבלו טענות ההגנה שלו (3.6.15), אך בשתי הזדמנויות אלו לא ביקשה המאשימה להוסיף עבירות אלו לגבי, למרות שלגבי אחר בפרשה התבקשה הוספת הוראות החיקוק כבר ביום 19.4.15 (ת"פ 27056-02-15).

בנוסף לכך ראוי לציין, כי לדברי הסנגור, בשיחות שנערכו בינו לבין התובעת, לקראת הדיון ביום 17.9.15 ולקראת דחייתו, לא הודיעה לו התובעת כי בכוונתה לבקש את תיקון כתב האישום.

לאור כל האמור לעיל, ולאור השתלשלות העניינים בתיק, ועל מנת שלא לגרום לעינוי דין מיותר לנאשם, אינני מתירה את תיקון כתב האישום בשלישית בשלב זה.

יחד עם זאת, יובהר כי החלטתי נעוצה בעיקר בשיקולי צדק וברצון לזרז את סיום ההליך, על כן, לאור טענת שני הצדדים כי אין תוספת עובדתית הקשורה לבקשת התיקון, ובהתאם גם לתשובת הסנגורים לשאלת בית המשפט (עמ' 58 לפרוטוקול ש' 3 ואילך), אני מבהירה כי ב"כ המאשימה תהא רשאית לבקש בהמשך ההליך להרשיע את הנאשם גם בעבירות על פי חוק איסור מימון טרור, מכח סעיף 184 לחסד"פ, וכי לא תשמע טענה של ההגנה כי לא ניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה בדחיפות לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ז' חשוון תשע"ו, 20 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.